

Идолы, капища и обереги древних славян

Музей-заповедник «Томская Писаница»

Божества древние славяне называли Чурами, а
идолов, перед которыми делали
жертвоприношения - чурками

Збручський ідол

Збру́чський і́дол — славянський кам'яний ідол[1], знайдений у села Гусятин, нині Тернопільська область, Україна, в річці Збруч (приток Дністра) в 1848 році. Ідол представляє собою чотиригранний стовп висотою 2,67 м, висічений із сірого известняка. Стовп розділений на три яруса, на кожному з яких висічені різні зображення. Нижній ярус зображає підземне божество, середній — світ людей, верхній — богів. Ідол вінчає кругла шапка. Дата створення ідола — приблизно X століття.

Хронологічно дата створення ідола збігається з періодом існування збручського культового центру. За даними археологічних розкопок ідол був встановлений на території святилища, розташованого на горі Бохит.

Збручський ідол зберігається в Краківському археологічному музеї. В Москві, Києві, Гродно, Варшаві, Вільнюсі, Одесі і

- Конек крыши получил свое название от конской головы, которую традиционно крепили на крыше. Считалось, что резная голова коня - самый ценный оберег, показывающий богам, что хозяева дома их любят и почитают.

